

איגוד הכדורסל בישראל
בית הדין העליון
The High Legal Tribunal

עתירה 3/25

לפני: השופט (בדימוס) פרופ' עודד מודריק, אב בית הדין

ד"ר אסף הראל, חבר בית הדין

עו"ד עמנואל סלע, חבר בית הדין

העותרות: 1. העמותה לקידום כדורסל נשים – אס"א ירושלים
2. עלמה רשלבך

ע"י עו"ד דליה בושינסקי

נ ג ד

המשיב: 1. איגוד הכדורסל בישראל

ע"י היועמ"ש עו"ד יודן קוריזקי

2. קבוצות ליגה לאומית נשים

פסק-דין

1. העותרת 2, עלמה רשלבך ["עלמה" או: "השחקנית"] שיחקה בליגת המכללות האמריקאיות בעונת 24/25 בקבוצת נברסקה.
2. לקראת פתיחת עונת 24/25, פנתה השחקנית לעותר 1, העמותה לקידום כדורסל נשים – אס"א ירושלים ["אס"א ירושלים" או: "המועדון"] על-מנת לבדוק באלו תנאים היא יכולה לשחק בישראל תחת המועדון.
3. ביום 25.12.25 פנה מאמנה של עלמה במייל למנהלת מחלקת הרישום במשיב ["האיגוד"], בו צוין שהשחקנית משחקת במכללות בארה"ב ומעוניינת לשחק בישראל את שארית העונה.
4. במהלך חילופי המיילים בין השניים ביקש המאמן של אס"א ירושלים לדעת האם יש הבדל בין שחקנית זרה לבין שחקנית ישראלית שעושה הפסקת לימודים בארצות הברית לעניין השחרור הבינלאומי. על כך השיב האיגוד בזה הלשון: "מבחינת השחרור הבינלאומי אין הבדל".
5. ביום 31.12.24 השלימה השחקנית את הרישום לאחר שהמציאה את האישורים הנדרשים. אין חולק, כי הרישום אושר על-ידי האיגוד.
6. רק לאחר הרישום ביצעה עובדת האיגוד בדיקה באתר האינטרנט ומצאה שהשחקנית נטלה חלק בשלושה משחקים במסגרת המכללה בה למדה. לפיכך, בתאריך 5.1.25, חמישה ימים לאחר שאושר הרישום, שיגר רכז הליגות באיגוד מכתב לאס"א ירושלים המודיע על ביטול רישומה למועדון לעונת

- 24/25 בשל הוראת סעיף 7 ב לתקנון האליפות. הוראה זו אוסרת על שיתוף שחקן ישראלי ששיחק בעונה שוטפת במסגרת ליגת המכללות בארצות הברית באותה עונה במשחקים במסגרת האיגוד. כנגד החלטה זו של האיגוד הוגשה עתירה זו.
7. יצוין, כי במקביל להגשת העתירה, הוגשה בקשה למתן סעד ארעי שמכוחו יידחה המועד האחרון להרשמת השחקנית להשתתפות במשחקי הליגה במסגרת המועדון.
8. ביום 8.1.25 נעתר נשיא בית הדין לבקשת המועדון והורה, מבלי לנקוט על עמדה לעניין סיכויי העתירה, על הקפאת המועד האחרון לרישום השחקנית וכן על הקפאת משחקי הליגה של העותרת עד להחלטה אחרת.
9. בהמשך, ביום 16.1.25, על-מנת להקל על שחקניות, השחקנית, המועדון וקבוצות שאמורות לשחק נגדו, אישר נשיא בית הדין בקשה נוספת של המועדון לשחק את המשחקים הצפויים לו, כאשר עלמה תהא נוכחת במשחקי הקבוצה מבלי להירשם בטופס (על-מנת שאם העתירה תתקבל נוכחותה תיחשב כחלק מחובת הנוכחות המחייבת לשם שיתופה במשחקי הפלייאוף).
10. סמוך לדיון בערעור, אס"א ירושלים המציאה אישור שמעיד כי המשחקים ששיחקה עלמה בליגת המכללות בארצות הברית בעונה 24/25 היו משחקי אימון בלבד.

טענות הצדדים

11. העותרות משיגות על הפרשנות שניתנה בידי האיגוד להוראת סעיף 7 ב לתקנון האליפות. לדיון סעיף 7 ב לתקנון כלל לא רלוונטי להקשר הנדון מן הטעם כי בענייננו נדרש שחרור בינלאומי לצורך שחרור השחקנית מקבוצתה.
12. תחת זאת, העותרות תולות את ייבן בסעיף 21 א לתקנון, ממנו עולה, לשיטתן, כי די בהמצאת השחרור הבינלאומי של השחקנית מהמכללה על-מנת שתוכל להירשם במועדון.
13. בנוסף, העותרות טוענות טענת הסתמכות כלפי המצג שהוצג להם על-ידי האיגוד. לדיון, הן שינוי את מצבן לרעה לאור החלטת האיגוד לרשום את השחקנית במועדון. כן נטען, כי עלמה החליטה לעזוב את ליגת המכללות והקבוצה בה הייתה רשומה בהסתמך על המידע שקיבלה במסגרת ההתכתבויות במייל עם מנהלת מחלקת הרישום.
14. המועדון טען עוד ש"בנה" על השחקנית וכלכל את צעדיו והכנותיו בהתאם להתכתבויות של המועדון עם האיגוד, אשר טעה והטעה את העותרות.
15. לבסוף נטען, כי קיימים תקדימים אחרים של שחקניות מהמכללות אשר רישומן אושר על-ידי המשיב בנסיבות דומות. לביסוס טענה זו צוינו שתי שחקניות ששיחקו בעונת 23/24 במשחקים רשמיים (האחת בליגת המכללות בקנדה והשנייה בליגת המכללות בארצות הברית) ולמרות זאת נרשמו באותה עונה לשחק במסגרת האיגוד (לטענת האיגוד, רישומה של השחקנית ששיחקה בליגת המכללות בארצות הברית לשנת 23/24 בוטל לאחר ששיחקה בישראל מס' משחקים לאחר שהתגלתה הטעות).
16. האיגוד, מנגד, טוען כי סעיף 7 ב לתקנון האליפות רלוונטי לענייננו מפני שהסעיף קובע כי שחקנים שבמהלך עונה מסוימת שיחקו בליגת המכללות בארצות הברית או לחלופין בליגה זרה שבה לא נדרש שחרור בינלאומי, אינם רשאים לשחק במסגרת האיגוד באותה עונה.

17. לפיכך, לטענתו, משהתברר לאיגוד שעלמה שיחקה בענת 24/25 במסגרת ליגת המכללות בארצות הברית, הוראת סעיף 7 לתקנון משחקי האליפות אינה מאפשרת את רישומה באיגוד לעונה זו.
18. בהתייחס לסעיף 21 א לתקנון האליפות, האיגוד טוען כי החובה להמציא אישור שחרור בינלאומי הנה תנאי סף ולא תנאי שבהתקיימותו ניתנת לשחקן זכות אוטומטית לשחק במסגרת האיגוד.
19. באשר לטענת ההסתמכות, האיגוד מציין כי מנהלת מחלקת הרישום לא כתבה למאמן של המועדון במסגרת חילופי המיילים כי עומדת לשחקנית זכות להירשם בקבוצה בכפוף לאישור שחרור בינלאומי. כל שנכתב אינו אלא שמבחנית הצורך בשחרור בינלאומי, אין הבדל בין שחקנית זרה לבין שחקנית ישראלית שמשחקת במכללות מן הטעם כי בשני המקרים יש צורך בשחרור בינלאומי.
20. האיגוד מניח שאילו מאמנה של אס"א ירושלים היה שואל את נציגת האיגוד האם השחקנית רשאית להירשם בקבוצה הפועלת תחת האיגוד למרות ששיחקה בעונה זו בארצות הברית, הייתה נציגת האיגוד מפנה אותו לייעוץ המשפטי של האיגוד או משיבה בשלילה.
21. בדיון לפנינו הביעו נציגי האיגוד צער על הטעות של האיגוד אשר בעטיה השתרע הרישום המוטעה של השחקנית על פני חמישה ימים (מתוכם שלושה ימי עבודה מלאים). הודגש שבעקבות הטעות הופקו הלקחים הנדרשים (יצוין כי מקרה דומה התרחש גם בעונה הקודמת, אז בוטל הרישום המוטעה לאחר שהשחקנית שיחקה מספר משחקים באיגוד). האיגוד הדגיש, כי בעקבות נוהל חדש שנוצר בעקבות הטעות, טעויות כאלו לא יישנו.
22. נוסף לעותרות ולאיגוד, שני מועדונים ביקשו להביע עמדה בעתירה זו בשל העובדה כי הם רואים עצמם נפגעים אם יתאפשר רישומה של השחקנית באיגוד בעונת המשחקים 24/25, מועדון הכדורסל הפועל באר שבע וקבוצת עירוני נס ציונה.
23. מועדון הכדורסל הפועל באר שבע טען, כי בשל הסתמכותו על הוראת סעיף 7 ב לתקנון האליפות, הוא נמנע במכוון מלחזק את סגל הקבוצה בשחקנית מליגת המכללות בארצות הברית. לפיכך, לדיו, מתן אפשרות לשחקנית לשחק באיגוד בעונה הנוכחית יפגע בשוויון ובתחרות ההוגנת שהתקנון נועד לשמר. כן נטען על-ידו, כי לא ניתן להשוות בין ליגת המכללות בקנדה לבין ליגת המכללות בארצות הברית. בנוסף נטען, כי גם אם נעשתה טעות על-ידי האיגוד, הלה נהג באחריות ותיקן את הטעות תוך זמן סביר.
24. אף קבוצת עירוני נס ציונה הגישה תגובה התומכת בהחלטת האיגוד. נציג הקבוצה הופיע בדיון לפנינו וטען כי אי כיבוד ההוראה הברורה של סעיף 7 לתקנון יפגע בעקרון הספורטיביות מפני שאילו קבוצתו הייתה יודעת שניתן להביא במהלך העונה שחקנית מליגת המכללות בארצות הברית, גם היא הייתה בוחנת אפשרות לעשות זאת. אלא שלטענתו בחינה זו כלל לא הובאה על-ידו בחשבון לאור הוראתו המפורשת של סעיף 7 ב לתקנון האליפות.

דיון והכרעה

25. לאחר ששמענו את טענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה שדין עתירה זו להידחות.
26. הוראת סעיף 7 לתקנון האליפות ברורה וחד משמעית. זה לשונה:

"שחקן הרשום כחוק בקבוצתו ומחזיק בכרטיס שחקן מאושר לעונה השוטפת, רשאי להשתתף בתחרויות קבוצתו. למרות האמור לעיל, שחקן ישראלי שמשחק באותה עונה שוטפת במסגרת ליגת המכללות בארצות הברית או בכל ליגה אחרת מחוץ לישראל שעל מנת לשחק בה לא נדרש שחרור בינ"ל כדין – לא יהיה רשאי להשתתף באותה עונה במשחקים רשמיים (ליגה, גביע, גמר – סל) במסגרת האיגוד" (ההדגשות אינן במקור).

27. מהוראה זו עולה מסקנה ברורה שאיננה משתמעת לשני פנים: כיון שעלמה שיחקה בעונת 24/25 במסגרת ליגת המכללות בארצות הברית, היא איננה רשאית להשתתף בעונה זו במסגרת משחקים רשמיים של האיגוד. איננו מקבלים את טענת העותרות לפיה הואיל ונדרש אישור שחרור בינ"ל מליגת המכללות בארצות הברית, הוראה זו איננה רלוונטית לענייננו. פרשנות זו אינה מתיישבת עם נוסח ההוראה אשר ברישא מתייחס מפורשות לליגת המכללות בארצות הברית. הסיפא, שאינו קשור לענייננו, מתייחס לליגה אחרת מחוץ לישראל (שאינה ליגת המכללות בארצות הברית אליה מתייחס הרישא) שעל מנת לשחק בה לא נדרש אישור שחרור בינלאומי.
28. תכלית הוראה זו ברורה: התקנון אוסר רישום באיגוד של שחקניות המשחקות בליגת המכללות בארצות הברית באותה עונה. מניעת הרישום המקביל נועדה למנוע תנועה הלוך ושוב של שחקניות ש"מדלגות" במהלך פגרות קצרות מליגה לליגה.
29. אנו דוחים את פרשנות העותרות, לפיה הוראת סעיף 7 ב חלה רק על שחקנית המשחקת בליגת המכללות בארצות הברית משחקים סדירים של הליגה ואינה חלה על שחקנית המשחקת משחקי אימון באותה ליגה. משחקי אימון הם משחקים לכל דבר ועניין. אילו התקנון היה מבקש להבחין בין משחקים סדירים לבין משחקי אימון, הוא היה עושה זאת במפורש. משכך, הואיל והפרשנות המוצעת איננה מעוגנת בלשון הסעיף, והואיל ואין זה תפקידו של בית דין זה לכתוב מחדש את התקנון, אנו דוחים טענה זו. לא למותר לציין, כי הפרשנות המוצעת על-ידי העותרות אף אינה מתיישבת עם תכלית הסעיף, אשר נועד, כאמור, למנוע מצב בו שחקנית הרשומה בליגת המכללות ומשחקת במסגרתה, תגיע לחזק קבוצה ישראלית במהלך החופשות.
30. באשר לטענת האיגוד בעניין היחס בין הוראת תקנה 7 ב לתקנון האליפות לבין הוראת סעיף 21 ב לאותו תקנון, אנו מקבלים את טענת האיגוד לפיה החובה להמציא אישור שחרור בינלאומי הנה תנאי סף ולא תנאי שבהתקיימותו ניתנת לשחקן זכות אוטומטית לשחק במסגרת האיגוד. בעוד שהוראת סעיף 21 ב לתקנון הנה הוראה כללית, הוראת סעיף 7 ב הנה הוראה ספציפית. משכך, איננו מוצאים כל סתירה בין שתי ההוראות.
31. באשר לטענת העותרות על הסתמכות על המצג של האיגוד, נחלק את הטענה לשניים.
32. **חילופי המיילים בין המאמן של העותרת 1 לבין מנהלת מחלקת רשום בתאגיד** - נחה דעתנו כי חילופי מיילים אלו לא מקימים למערערים טענת הסתמכות ממשית. חזקת ידיעת הדין גוררת אחרי חזקה כי כל מועדון הרשום באיגוד מכיר את הוראות התקנון, לרבות הוראת סעיף 7 ב לתקנון האליפות. אנו מקבלים, אפוא, את טענת האיגוד, כי מנהלת מחלקת הרישום באיגוד השיבה באופן קונקרטי לשאלה ספציפית בעניין אישור השחרור הבינלאומי ולא התיימרה, בתשובתה, להכריע באשר לזכאותה של עלמה להירשם באיגוד בעונת המשחקים 24/25.
33. **רישומה בטעות של השחקנית באיגוד למשך חמישה ימים** - כאן, בניגוד לחילופי המיילים, טענת ההסתמכות עומדת על שתי רגליים. אלא שגם על החלטות מנהליות-שלטוניות שמתקבלות על-ידי

רשות ציבורית, בשונה מהחלטות שיפוטיות, לא חל עקרון הסופיות. ההיפך הוא הנכון: על החלטות מנהליות-שלטוניות חל "עקרון אי הסופיות". ככאלה, הן ניתנות לשינוי או לביטול בהתקיים נסיבות המצדיקות זאת. יצוין, כי עקרון אי הסופיות לא עוסק רק באקטים שלטוניים כלליים, כגון מעשי חקיקה ומדיניות. הוא חל גם ביחס לאקטים שלטוניים אינדיווידואליים. רשות מנהלית רשאית לעיין מחדש בהחלטותיה, לשנותן או לבטלן, בשל שורה של עילות שאחת מהן היא טעות שבדין. אכן, במסגרת שינוי החלטה על הרשות ליתן משקל, בנוסף לאינטרס הציבורי ביסוד השינוי, גם לאינטרס ההסתמכות של הפרט על ההחלטה מקורית. אם רשות מנהלית רשאית, אפוא, לשנות את החלטותיה, קל וחומר הם פניי הדברים באשר לאיגוד, אשר איננו רשות מנהלית שלטונית, הגם שהאיגוד הוא ארגון דו-מהותי.

34. עתה, על בסיס עקרונות אלו, נבחן את החלטת האיגוד. מטעונו האיגוד עולה כי החלטתו התבססה בעיקר על מספר שיקולים: החשיבות הכרוכה בכיבוד הוראות התקנון ותיקון החלטה שניתנה, למעשה, שלא בהתאם להוראות התקנון; שמירה על עקרון הספורטיביות שעליו מבקשת ההוראה התקנונית להגן; מניעת פגיעה בשוויון של מועדונים אחרים שפעלו בהתאם לתקנון. מטעונו האיגוד עולה, כי טענת ההסתמכות של העותרות לא נעלמה מעיניו, אלא שלשיתנו אין לייחס לה משקל ניכר נוכח תיקון הטעות תוך חמישה ימים (מתוכם שלושה ימי עבודה).

35. ראוי לציין, כי במסגרת ביקורת שיפוטית על החלטת האיגוד, איננו שמים את עצמנו בנעלי האיגוד. עלינו לבחון את החלטתו בראי מבחני הביקורת השיפוטית.

36. לאחר בחינת הדברים, לא מצאנו חוסר סבירות קיצוני המחייב התערבות בהחלטת האיגוד. ככלל, במקרה של החלטה הנגועה בחוסר סמכות, כבעניינו, ראוי שהמשקל העיקרי יינתן לאינטרס הציבורי המחייב ביטולה של ההחלטה. קל וחומר אם אי תיקון הטעות יפגע פגיעה קשה בשוויון, בעקרון הספורטיביות ובהסתמכות על התקנון על-ידי מועדונים אחרים (כפי שהוצגו בפנינו). אכן, לא ניתן להקל ראש בטענת ההסתמכות של העותרות, אלא שנוכח העובדה כי לא הובאו על-ידי העותרות בפניי האיגוד, ואף בפנינו, ראיות חד משמעויות המבססות טענה זו, ובהינתן העובדה כי תוך ימים בודדים תוקנה הטעות, נחה דעתנו כי אין מקום להתערב בהחלטת האיגוד.

37. ייתכן שהמהלך המוטעה של האיגוד, אף על פי שתוקן כעבור ימים מעטים, גרם נזק מסוים לשחקנית. בנסיבות שתוארו למעלה מכאן אין מקום ל"ריפוי הנזק" על דרך אשרור מהלך שאינו מותר על פי התקנון. אפשר שקנויה לשחקנית זכות לתבוע את נזקה בחליך אזרחי או בהליכי בוררות בהתאם לתקנון המוסד לבוררות.

סוף דבר

38. העתירה נדחת.

עמנואל סלע, עו"ד
חבר בית הדין

ד"ר אסף הראל
חבר בית הדין

השופט, פרופ' עודד מודריק (בדימוס)
נשיא בית הדין

ניתן ביום כ"ט בטבת תשפ"ה (29.1.25)